

заслуга на тѣзи хубава страсть той излага множество фактове, подробности, нрави, наблюдения, лични възгледи които даватъ голѣма привлѣкательностъ на книгата му, въ която се намиратъ много странности (парадокси), но странности благоприятни за едно добро дѣло. Обаче, каквото съчувствие и да ми вдъхнуватъ талантътъ и чувствата на авторътъ, азъ не можъ да го похваляжъ безъ прѣдпазване, и азъ го укорявамъ за двѣ нѣща.

Първий укоръ е че той се показва съвършено несправедливъ къмъ Франция, и всякога когато му се допадне исказва къмъ нея едно отвърщение непристойно за единъ такъвъ отличенъ умъ. Види се че Франция е отговорна за отпадването на семейнитѣ прави въ Германия, за което право или криво се оплаква авторътъ. Че ние имаме погрѣшки, това е възможно; но пъкъ и не сме да не можемъ да дадемъ нѣкои добри примѣри, и то не е наша погрѣшка че другитѣ подражаватъ само недостатъцитѣ ни. Искане ми се да вървамъ че Германия е класическата земя на семейний животъ: съ това не трѣбва да се разбира че въ Франция ние знаемъ да живѣемъ само въ салонитѣ. Найсетнѣ, една извѣстна учтивостъ на умътъ не е вина, и френский салонъ струва, кѣквото и да казва авторътъ, колкото ханътъ гдѣто се опивахъ едно време гражданитѣ.

Вторий ми може би по сериозенъ укоръ е че авторътъ показва за старий строй (режимъ) едно прѣдубѣжденне вредително за дѣлото което защищава. Не ми се вижда разумно да сдружаваме дѣлото на семейството